

ty Nusu tradacj, ale wobdarisch to samo serwschekimi Dobrotami. D wopomn to, moja Wutroba, dyz so tak podarmo sama sa twoje Ejjeto styfknjewje starasch, so masch jeneho moznischeho Wobstararja IJesusa. Demu so dowser, won teze nebudze skomdzicz, ane wopuszczicz. Ach pomhaj nam IJesu! So bychmy woboje sa tu Starosz wo naschu Duschu, a wo nasche Ejjeto so tebi wutrobnje dzakowali. Ton najliepschi Dzak by to Kodjenje sa tobu bylo. Haj, pomhaj nam, so bychmy sa twojimi Stewpami kljedzili! D IJesu, moj Serjedniko. Za spiacjom k tebi sadam. Daj so ja hacj do Roma tebe sebi zadam! My chzemy sej dalje tu Nadu Bozu a IJesufowu wuprosycj we jenem nuternem Wotze Naschu a Kyrlicchu.

Szenje na třednu Njedzelu po swjatej Trojizy, Mark. 8. v. 1--9.

Snych kamych Dnjach, jako wulki Lud tam bjesche, a nemejachu niczo k Iydzji sawola IJesus swojich Wuczomnikow ksebi, a dzesche knim: Mi je zel teho Luda, pschetoz woni su hjezom na czi Dny pola me sawostali, a nimaju niczo k Iydzji. A dy bych ja jich bes indze Dom puszczit, bychu woni na Puczu sawutlili, pschetoz niekotsi bjechu s daloka pschischi. Jeho Sskuzomnizy pak wotmoltwichu jemu? Dze my Klieba wosmemy tudy w Duszini, so bychmy jich naszczili? A won praschesche jich: welje macze Pokrotow? woni pak dzjachu: Ssydom. A won pschikasa Ludu, so bychu so na Semju seby dali: A wsa te sydom Pokrotu, a dzakowasche so, a lamasche, a da je swojim Wuczomnikam, so bychu je priotk kladli. A woni kladzechu Ludu priotk. A mjejachu trochu Rybiczkow, a won so dzakowasche, a kasasche te same tejsch priotk klasz. Woni iydzichu pak, a bychu naszczeni, a nasbierachu sbotnych Kruschkow sydom Korbow. A jich bjesche na schtyri tausentow, fiz iydli bjechu, a won puszcziz jich wot sebe.

Ton Dzin je nasch lubny Knes IJesus dwaj mohle czini. Pschetoz we postnym Czasku kmy my klyscheli, so je spjecz Pokrotami, a sdwjemaj Rybiczkomaj, pjacz tausent Muzow, Zone a Dziejz nerachnowannych, schpassowat; dzejz dwanacze Korbow Kruschkow wosche

mjejachu. We dzenknischem Szenju klyschimny pak, so je se sydom Pokrotkami, a smalym kuskom Rybiczkow schtyri tausentow schpassowat, a sydom sbotnych Korbow wosche mjet.

Mi so sda, jako by ton Dzin woschene tehodla na ton Czask kprjedowanju postajenny byl, so bychu czi Ludzjo wulki,

(3f) 2

do kely